

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Herrens Bord

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Herrens Bord", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker:
https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_513-txt-shoot-idm104.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Herrens Bord.

- 1 **H**erren god, som uden Grændser
Elsker dem, Han haver kiær,
Ingen Forskiel hos dem ændser,
Ønsker sig dem lige nær;
Lige dristig Frie og Trælle
Tør sig blandt Hans Venner tælle!
- 2 Han alene regner efter
Tro og Haab og Kiærlighed,
Gyldne Raad i Guddoms-Kræfter
Han for al vor Afmagt veed,
Viljen god, hvor den Han finder,
Med sin Gierning Han forbinder!
- 3 Derfor i de sidste Dage,
Mageløse paa vor Jord,
Til Han kommer selv tilbage,
Slog Han op sit Naade-Bord,
258Bød til Giæst paa Himmel-Retter
Hvem der troer, at Guds Ord mætter!
- 4 Jesus Christus over Bordet,
I den Nat, Han blev forraadt,
Brødet brak og deelde Ordet,
Hvori evigt Liv er saaet,
Tause lytted' til Hans Tale
Chor af Himlens Nattergale!
- 5 Thi hvad Engle selv undvære,
Gav Han i sit Ord til Støv,
Vied' ind til Guddoms-Ære
Hvad henvisne skal som Løv,
Men udspringe med det Samme
Som en Green paa Livets Stamme!
- 6 "Æder, drikker og tilegner
Eder frit mit Kiød og Blod!
Hvad det Synlige betegner
Derfor Jeg er eder god;
259Hvo ei paa mit Ord tør lide,
Hvad det er, faaer ei at vide"!
- 7 Lad os paa Hans Ord da bygge,
I hvis Mund ei fandtes Svig!
Ingen ærlig Mand sin Skygge
Mener, naar han nævner sig,
Almagt kan umuelig prale,
Ordet selv sig ei fortale!
- 8 Det er Stort hvad Herren byder:
Deel i Alt hvad der er Hans,
I Hans Byrd og i Hans Dyder,
I Hans Død og i Hans Glands;
Men det saa Ham bedst behager,
"Heller giver Han end tager"!
- 9 Det er noget ganske Andet,
End en Synder har fortjent,
Loven haver ham forbandet,

- Dermed er alt Baalet tændt;
Dømt til Deel med Løgnens Fader
Er Enhver som Gud forlader!
- 10 Derfor tusindfold velkommen,
Du, som med din egen Haand
Naglede til Korset Dommen,
Og opgav for os din Aand,
Bar vort Kiød og Blod til Graven,
Medens dit blev Nytaars-Gaven!
- 11 Det var Naade over Naade,
At Du med os bytted' saa,
Det er Kiærlighedens Gaade,
At det Tusk sig lod opnaae,
Derfor Øiet kun oplader
Kiærlighed for Søn og Fader!
- 12 Derfor Du Dig aabenbarer
Kun for hvem der har Dig kiær,
260Og kun Kiærlighed forklarer
Din Forsonings Kraft og Værd;
Som for Tyrker og for Trolde,
Tom er den for Hjerter kolde!
- 13 Men hvor kan vi sært det finde,
At kun Hjertet Dig forstaaer?
Med hver Mand og med hver Kvinde
Det jo saa os daglig gaaer,
At kun det hos dem vi fatte,
Som vi elske selv og skatte!
- 14 Ingen sige: Guddoms-Ære
Har ei Mennesket behov!
Guder vil vi Alle være,
(Kun, desværre, helst ved Rov)
Intet Mindre af Guds Naade
Løse kan vort Hjertes Gaade!
- 15 Tak for Evig da, Eenbaarne!
Som nedsteg fra Gude-Rang,
Og for Laget af Udkaarne
Dig igien til den opsvang!
Sammenknyt os i den Kiæde,
Du beredte Konge-Sæde!
- 16 Kiærlighed os sammensmelte
Til din Ære, paa dit Ord!
Skab med Det et Folk af Helte
Paa vort Knæ-Fald om dit Bord,
Saa om Dig, mens Stjerner tindre,
Bordet kan med Fynd erindre!

N. F. S. Grundtvig.